

PULA

de POPULARE 'poblar'. Essent nom mossàrab hauria passat per la pronunciació dels moros, cosa que podria justificar que la *ǝ* aparegui com a *u*. O bé podria ésser un collectiu del nom d'arbre 'poll, pollancre'. Així també PŌPULA hauria donat *Pula*, ajudant-hi la pronunciació dels moros, i encara més fàcilment puix que era una *o* tancada. Llavors el nom al·ludiria als arbres de ribera tan abundosos al torrent de Son Jordi, situat com hem dit al peu mateix de les cases.

Entre aquestes dues possibilitats romàniques mossàrabs, la primera es presenta molt problemàtica; una pobla no hauria pres aquest nom en temps islàmics (els moros no l'haurien batejat d'aquesta manera) i és ben poc versemblant que fos una pobla de fundació pre-islàmica.

Tractant-se d'un nom tan breu és ben possible, també, que sigui preromà. Davant les mateixes cases de Pula ja hem dit que hi ha un poblat talaiòtic.

No serà de més recordar que també hi ha una població anomenada *Pula* a l'illa de Sardenya. Per aquest es poden admetre quatre possibilitats: que tingués un origen romànic POPULA paral·lel al del nostre nom, sigui de PŌPULUS 'pollancre' o en el sentit de població; sense que sigui del tot impossible, a Sardenya hi hauria per això greus dificultats fonètiques; tercer, no es pot descartar del tot que sigui el nom de lloc català, transportat a Sardenya; i quart, que allà sigui un nom d'origen pre-romà. Només en la primera i la quarta alternativa el nom sard podria tenir algun vague interès per a l'estudi del nostre, alternativa extremadament incerta. No oblidem, però, que PŌPULUS 'pollancre', tot i llatí, és d'origen pre-itàlic, amb una munió de variants fonètiques antiquíssimes, inexplicables pel llatí; entre elles un *PŪPŪLU que ha deixat forta descendència en els parlars occitans (fins potser en l'isolat NL empordanès *Púbol*), veg. *DECat*, s. v. *poll* i el *Dicc. Aranès-Gascó* de Coromines, s. v. *pibo* (< *púbol*). ¿Serien tanmateix provinents d'aquesta els noms sard i mallorquí? (¿una eliminació dissimilatòria en una forma mig-arabitzada **Públa*?).

Pola (Algaida, 27, i-9) deu tenir el mateix origen; i hi ha *Pola*, a Ontinyent; cf. *el Pòlo*, a Benissanet.

No seria admissible invocar aquí en suport de l'alternativa PŌPŪLA els noms de lloc astur-gallecs *Pola*, on hi ha aqueixa reducció, car el paral·lel de *ɟalar* per *ɟablar*, cast. *hablar*, ens mostra que PL i *bl* hi són làbils (sobretot quan hi ha una altra labial dissimilant), mentre que en mossàrab i fins en sard la sorda intervocàlica resistiria més ferma.